

РЕШЕНИЕ

№ 1084

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 15.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2264** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на З. К. М. срещу Решение № 1040 – 21 – 138 / 03.02.2021 г. издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 2 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, и Разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 3 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

С разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 2 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е отменено разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 1 / 01.11.2016 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО. С разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 3 от 27.11.2020 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО, е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и процесуално недопустимо. Недопустимо е контролен и горестоящ орган в контрола по законосъобразност да изменя и допълва мотивите на първично издадения административен акт. Твърди се в жалбата, че З. К. М. не е била уведомена, нито е участвала в административното производство, в което се засягат нейни права и интереси. В решението не са обсъдени в цялост мотивите на жалбоподателя в първоначалните жалби. Извършеното заличаване на осигурителна информация и данни е незаконосъобразно.

Моли се решението, както и потвърдените с тях разпореждания да бъдат отменени, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания. Представя писмени бележки. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 25.10.2016 г. З. М. е сезирала административния орган с молба за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а, ал. 1 КСО. Към заявлението е приложено копие на заповед № 245 / 19.10.2016 г., издадена от осигурител [фирма], за прекратяване на трудовото и правоотношение, считано от 19.10.2016 г. На жалбоподателката е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 19.10.2016 г. до 18.10.2017 г. включително в размер на 30, 77 лева дневно.

При осъществяван последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С.-град на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г., в който са обективирани резултатите от проверката.

Установено е по данни от Търговския регистър /ТР/, че дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистрирано с Решение № 1 от 04.08.2005 г. на Софийски градски съд по ф. д. 8627/2005г., със собственици на капитала и управляващи Г. Н. и Д. Д.. На 08.05.2012 г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., който по данни от ТР е собственик/управител общо на 8 дружества. За И. Д. са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови правоотношения с различни дружества за периода 2004-2015 г., съгласно които лицето е заемало длъжности “кофражист“, “нискоквалифициран работник в строителството“, “общ работник“, “охранител“, “работник строителство“, “бойджия сгради“.

В резултат на извършената проверка спрямо [фирма] са издадени задължителни предписания за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход. След изтичане на срока за изпълнение на дадените предписания са предприети конкретни действия от органите на НОИ. Подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурителя за З. К. М. за периода от 28.12.2015 г. до 19.10.2016 г. включително са заличени.

С Разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 2 от 27.11.2020 г. е отменено разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 1 / 01.11.2016 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО на З. К. М., адрес: [населено място], ж. к. Л. 317, вх. Г, ет. 3, ап. 69

С разпореждане № 214 – 00 – 5891 – 3 от 27.11.2020 г. е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО на З. К. М.. Мотивите за това са, че е извършена проверка на разходите на [фирма] и е установено, че дружеството не е осъществявало търговска дейност от м. януари 2013 г. до м. септември 2019 г. С оглед цитираните разпоредби, резултатите от извършените проверки на [фирма] и липсата на доказателства за извършвана трудова дейност от лицата, наети по трудови правоотношения, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за З. К. М., за периода от

28.12.2015 г. до 19.10.2016 г. са заличени.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1 от КСО – директорът на ТП на НОИ-С. град. Потвърдените с решението на Директора на ТП на НОИ С.-град разпореждания също са издадени от компетентен орган в съответствие с чл. 114, ал. 3 от КСО – „ръководител на осигуряването за безработица“. По делото е приложена Заповед № Ц – 1015 – 21 – 45 / 13.07.2020 г., с която са възложени функции на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл. 54ж, ал. 3, вр. с чл. 114, ал. 1 КСО.

Оспореното решение, както и потвърдените с него разпореждания отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателката за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, доколкото не е била уведомена за производството. При извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверяваният осигурител и само той може да бъде адресат на административния акт, издаден в резултат на проверката.

Съгласно чл. 115, ал. 1 КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника. От тази гледна точка неоснователни са твърденията в жалбата за настъпила погасителна давност. Разпореждането е от дата 01.11.2016 г., следователно началото на давността е 1 януари 2017 г. Второто разпореждане е от дата 02.10.2020 г. По силата на разпоредбата на чл. 115, ал. 5 КСО давността спира да тече при обжалване – докато продължава спорът относно вземането.

Относно материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът взе предвид следното:

Оспорените разпореждания са постановени след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за З. К. М. от [фирма] и установяването, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1,

т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието "осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Върховният административен съд многократно се е произнасял, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г. В случая вследствие извършените проверки административният орган е направил обосновано заключение, че трудова дейност не е извършвана, следователно за жалбоподателя не е възникнало основание за осигуряване при осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК].

Съгласно разпоредбата на чл. 54ж, ал. 1 КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ. Съгласно чл. 54ж, ал. 2 КСО, влязлото в сила разпореждане по ал. 1 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато: 1. са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица.

В оспорваното разпореждане № 214-00-5891-2 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица органът се е позовал именно на разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен обоснован извод, че за посочения период жалбоподателят не е отговарял на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО. Следва да се има предвид, че при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган действа при условията на обвързана компетентност и е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за З. К. М. за периода от 28.12.2015 г. до 19.10.2016 г. включително, които са релевантни относно правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО е преразгледало наличието на основанията за отпускане на ПОБ, като правилно е прието, че лицето не е осигурено

при посочения осигурител и няма право на ПОБ. Законосъобразно с разпореждане № 214-00-5891-3 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е разпореден отказ за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО.

По отношение на твърденията, изложени в жалбата, че административният орган при издаването на разпорежданията е следвало да се съобрази с разпоредбата на чл. 99 и сл. от АПК (възобновяване на административното производство) следва да се има предвид следното: разпоредбата на чл. 54ж, ал. 2 КСО е специална разпоредба спрямо общите разпоредби на чл. 99 и сл. от АПК (Глава 7 от АПК озаглавена „Възобновяване на производства по издаване на административни актове“). В този смисъл не се прилагат сроковете за възобновяване, уредени в чл. 102, ал. 1 – 2 АПК, а именно три месеца от влизане в сила на акта, респ. три месеца от узнаване на обстоятелството, което служи като повод за възобновяване, но не по – късно от една година от възникване на основанието. Не е налице твърдяната от жалбоподателя преклузия на сроковете.

В хода на делото е открито производство по чл. 193 ГПК, вр. чл. 144 АПК за оспорване истинността на Заповед № 245 от 19.10.2016 г. за прекратяване трудовия договор на жалбоподателя. В хода на производството многократно са давани възможности на жалбоподателя да представи такава заповед в оригинал, включително чрез издаване на съдебно удостоверение, но такава не е представена. Тежестта за доказване на истинността на тази заповед е била върху жалбоподателя. Съдът в свое протоколно определение от дата 15.02.2022 г. е приел, че жалбоподателят не е успял да докаже благоприятни за себе си правни последици, а именно, че заповед № 245 от 19.10.2016 г. за прекратяване на трудовото правоотношение е подписана за работодател от И. Д.. Основателни с аргументите, изложени в писмената защита на процесуалния представител на ТП на НОИ – С. град, че изричният текст на чл. 54а, ал. 3 КСО, във вр. с чл. 1, ал. 1, т. 3 (в относимата редакция в сила от 01.01.2015 г.) от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица определя, че паричното обезщетение за безработица се отпуска въз основа на заявление до териториалното поделение на НОИ, към което се прилага актът за прекратяване на правоотношението. Очевидно и това изискване на разпоредбите не е спазено.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение и потвърдените с него разпореждания са законосъобразни, тъй като са издадени от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел. С оглед на това жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, 45 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. К. М., постоянен адрес: [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] чрез адвокат А. С. Ч., съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, срещу Решение № 1040 – 21 – 138 от 03.02.2021 г., с което са потвърдени Разпореждане № 214 – 00 – 5891 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица и Разпореждане № 214 – 00 5891 от 27.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА З. К. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място] - ПК 1336, ж.к. "Л.", [жилищен адрес] да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 119, ал. 1, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б. " от КСО.

СЪДИЯ: